

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 8. Ozirom na politično položaje se širijo najrazličnejše vesti. Jedni trde, da je pričakovati ministerske krize; drugi trde, da hoče grof Thun nadaljevati svoje poskuse za kako sporazumljenje ob jezikovnem vprašanju; tretji pa so uverjeni, da vlada razpusti zbornico.

To je gotovo, da bode v torek seja, kateri bode sledili še dve tri seje, na kar bode državni zbor odložen.

Dunaj 8. Po glasovitem govoru posl. Wolfa je izjavil baron Dipauli, da sedaj mu je dolžnost vztrajati na desni.

Bellgrad 9. »Odjek« objavlja vse polno brzojavk, doposlanih kralju od vseh strani kraljestva v protest proti nezakonitostim, ki so se godile na zadnjih volitvah na škodo radikaleev. Rusko novinstvo napada Ristića in Milana, ker tirata protinarodno politiko, s katero ločujeta narod od kralja ter ustvarjata nevarnosti za bodočnost.

Rim 8. Vlada nadaljuje razpuščevanjem socijalno demokratičnih društev. Obsedno stanje v Milanu, Neapolju in na Toskanskem bode trajalo baje do meseca oktobra.

Dunaj 9. Današnje procesije so se udeležili cesar, nadvojvode, državni dostojanstveniki. Po procesiji je bilo defilovanje.

Lvov 9. Občinski zastop lvovski je sklenil odposlati deputacijo v Prago na slavnosti Palackega. Deputaciji na čelu bosta župan in podžupan.

Dunaj 9. To ni res sicer, da prihodnjega torka ne bode seja, vendar pa je smatrati položaje poslabšanim. Praški »Narodni Listy« pišejo, da se pripravljajo velike premembe v organizmu države. Merodajni krogi so zgubili potrpljenje in nado, da bi se mogel razrešiti vozal s pomočjo sedanjega parlamenta. Vskakalo mora priti do velikih prememb. Vprašanje je le, da-li se to

zgoditi pred jubilejem cesarjevim ali pa potem. Sedanjí parlament se mora razpustiti, a prihodnji se zbere na drugi podlagi. **Za Čeha ni nikake nevarnosti.** »Naša stvar je dobro zavarovana«, tako sta zatrdila poslanca Pačak in Kramaf, povrnivša se od nekega pogovora z grofom Thunom.

Madrid 9. Danes je bilo ministersko posvetovanje. O sklepih se varuje tajnost.

Madrid 9. Vojni minister se je izrazil ozirom na dogodke na Filipinih, da Španci se bodo branili do zadnjega. Mnogi parlamentarci menijo, da je došel trenotek, ko morajo vlasti poseči vmes, ker vprašanje Filipin zanima vso Evropo.

Madrid 9. Listi prijavljajo ostre članke, zahtevajoče, da se pozovejo na odgovornost oni, ki so zakrivilí sedanje položaje na Filipinih. Politiški krogi menijo, da evropske vlasti ne dovolje, da bi si Amerikani trajno prisvojili Filipine.

London 9. Iz Washingtona javljajo, da je odšlo iz Tampe 27.000 mož. Amerikani morajo priti pred Santiago de Cuba do petka ali sobote. Potem bode takoj sledil poskus za izkrcanje.

New-York 9. Dopisnik »Worlda« javlja iz Honkonga, da je Manila padla in da so ustaši zasedli mesto.

New-York 9. Govori se, da je bila v torek zopet velika bitka pred Caimanera 5 ameriških ladij da je bombardovalo utrdbe. Prava toča da se je usula na poslopja v mestu. Špansko topništvo je odgovarjalo živahno, ali se ni moglo držati dolgo. Španci so baje morali ostaviti obal ter se umakniti v mesto. Poveljnik otoka da je ukazal, naj se mesto zažge, ako bi se moralo udati. Španci namerujejo baje ovirati Amerikane na izkrcavanju. Glasom zadnjih vesti so Amerikani večeraj poskusili z izkrcavanjem.

»Imam pri vas«, je stokal, »nekoliko rubljev zaslužka... Imam kozuh, sukno in škrinjjo... Vzemite to, toda ne govorite, da sem vas izdal... Še pes ni bil zvečjši od mene, tudi njega so zastrupili...«

Toda trdovraten Polž ga je pahnil od sebe. »Ne mešaj mi glave!« je dejal jezno. »Nudi mi škrinjjo in svoj zaslužek, a konja sta bila vredna osemdeset rubljev... Čez vse leto nisem prihranil toliko, da bi si kupil nova... Osemdeset rubljev, o Bog!... Osemdeset rubljev moram izdati radi tega živodera... Ko bi bil ti moj lastni otrok, ne pa prišlec, ne prešlo bi ti to kar tako... Oba fanta, dasi moja sinova, me nista stala toliko...«

Njegova jeza je naraščala. Kar tresel se je, stiskal pesti ter klical:

Čemu se naj toliko jezim? Pripravil si me ob konja — poišči ju, če ne, zatožim te na sodišču kakor tata... Idi, kamor hočeš, išči, kakor hočeš, toda brez konj se mi ne prikaži več pred oči, kajti jeden od naju mora biti mrtev!... Tako si se mi zameril s to tatvino, da še pograbilim sekiro ter ti razkoljem glavo... Pa tudi to ščene, tega Zofijinega pankrta, vzemi s seboj, ker sicer tukaj pogine in — pojdi ta proč... Če se vrneš s konjema, vse ti odpustim. Ko bi se pa imel vrniti brez konj, pa se raje obesi, da mi le nikdar ne prideš več pred oči...«

»Iskal bom«, je zaklical Matija ter jel treso-

V krizi.

V Avstriji živimo sedaj v znamenju hude krize. Vse parlamentarno in političsko življenje naše trpi pod težo akutne krize. Parlament naš je bolan, na smrt bolan; v sobi tega bolnika pa mora stagnirati zakonodaja. Naš parlament je tako bolan, da ga obveja že smrtni vzduh; v takem vzduhu ni pričakovati onega, česar trebamo — kakor nam pravi obupni klic delavcev iz nemškega Jablonca na Češkem — po čemer hrepeni oni, ki trpe bedo: dela, uspešnega dela, zdrave zakonodaje, pametnih gospodarskih in socialnih reform! Delavci v Jabloncu se hočejo obrniti v svojem obupu do cesarja, da se On usmili trpečih, ako že ta propadli parlament nima ni zmisla ni čuta za splošno bedo. Na domačo narodno slovenščino prevedeno to, se pravi: da je masam ljubši absolutizem v rokah skrbnega vladarja, nego pa takov od Boga in poštenih ljudij zavrženi in zaničevani parlamentarizem! Ne prihaja nam na misel, da bi klicali tudi mi po absolutizmu. V nas Slovenceh bi si mogel želeti absolutizma le kratkovidnež, ali pa — političski otrok, ki ne misli od nosa do ust. Po absolutizmu bi grozno narasla moč birokracije. Mi pa poznamo to birokracijo; mi vemo, kaka čutila goji ista do nas; mi vemo, da ogromna večina avstrijske birokracije ni le hladna do naših narodnih teženj, marveč nam je izrečno nasprotna; mi vemo, kako bi se nam godilo, ako bi nam sedanja generacija birokracije rezala narodni in političski kruh. Morda, ne, gotovo bode prej ali slej bolje za nas tudi v tem pogledu, ali za sedaj je žalostno, jako žalostno. Ker torej poznamo avstrijsko birokracijo, si ne moremo in ne smemo želeti povrnitve k absolutistiški obliki vladanja!

To ravno je znak vse zaresnosti sedanje krize,

čimi se rokami oblačiti star kozuh... Nemara mi Bog pomore...«

»Zlodja ppsi, naj ti pomore, ker si takov podlež, da me pripravljáš ob premoženje!« je zarohnel Polž ter, obrnivši se, šel proti koči.

»A škrinjjo le pusti,« je zabičeval Andrejček. »Poplačal si nam naše dobro srce!« je dodala gospodinja, brisaje si s predpasnikom oči.

Vsi trije so odšli v hišo. Niti jeden ni pogledal Matijeja prijaznim očesom, dasi jih je zapuščal nemara za zmirom.

Matija je ostal sam ter se polagoma pripravljal na pot. Oblekel je najdenki svoj telovnik, zavil jo s kosom sukne in potem še s plahto. Sam pa se je prepasal s pasom ter si poiskal na dvorišču debelo gorjačo.

Glava ga je bolela močno in čutil se je tako slabotnega kakor po najhujši bolezni. Toda že je mogel misliti in spoznati svoj položaj. Ni se srdil na Polža, da ga je pretepel in zapodil od hiše, kajti gospodar je imel prav; ni ga bilo strah, da od tega trenutka nima več strehe nad seboj, kajti taki, kakor je on, nimajo je nikdar. Ni si bil tudi dosti v skrbeh radi prihodnosti svoje in otrokove, saj je vendar svet velik in Bog povsod. Za to pa ga je tembolj mučila žalost za ukradenima konjema.

(Pride še.)

PODLISTEK.

103

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

Polagoma in s težavo, ničesar ne prikrivajoči, pripovedoval je njima Matija o onem popotniku, kateremu je popravil sani, kakor tudi o pijači mehnikov iz Radečnice ter je završil ječé:

»Bržkone so mi dali kakega ostudnega zelišča, da so odgnali konja...«

Polž, namesto da bi se usmilil, je postal jezen znova.

»Ti si vzel pijačo od njega«, je zakričal, »ter si jo pil?... In ni ti prišlo na misel, povedati mi to, ko smo se vrnili iz cerkve... Kaj?...«

»Kaj sem vam mogel povedati«, je odvrnil Matija, »ker ste bili sami nekoliko vinjeni.«

»To tebi ni nič mar!« je zavriščal Polž. »Tvoja dolžnost je, ne gledati, če sem jaz pijan, marveč v takem slučaju čuvati še bolj... Ti sam si takšen tat, kakor oni, celo hujši, ker si me izdal dasi sem te vzel pod streho, ko si že umiral od gladu...«

»Oj, ne govorite tako...« je zastokal Ovčar. Po teh besedah je zdrknil s praga ter padel Polžu k nogam.

da je sploh možno, da se tako brezbržno, apatično govori o eventualni povrnitvi absolutizma, ter da je celo takih pojavov, po katerih bi bilo soditi, da bi tu pa tam občutili kakor odrešilen čin, ako bi čim prej položili v grob ta nesrečni avstrijski parlamentarizem! To so znaki zadnjega stadija v propadanju, znaki težke krize.

Današnja poročila z Dunaja pravijo sieer, da grof Thun še ni obupal popolnoma, da hoče storiti še en poskus, da bi rešil umirajočega bolnika. Ponoviti da hoče svoja prizadevanja v tej smeri, da bi se dovršila vsaj razprava o jezikovnih predlogih in bi se izvolil dotični odsek, v katerem bi morda vendar — po prijateljski dotiki in ne izpostavljeni pritisku od strani javnosti — prišli do kakega sporazumljenja. Splošna sodba pa je, da je bolnik neozdravljiv, da ga ne more rešiti niti nebeška potrpežljivost grofa Thuna. Pa, čemu bi se brigali dalje, ko nam že prihodnji dnevi morajo prinesiti pojasnilo, v koliko je bil opravičen optimizem grofa Thuna.

Toda sedanje »delovanje« parlamenta ni škodljivo le z ozirom na materialne koristi ljudstva. Veliko groznejše so opustošenja, provzročena v čustvovanju širokih nemških mas. Po vsem pravu vprašuje praška »Politika«: »Ali res ne morejo izračunati, kako pogubno delujejo taki parlamentarni izgledi zunaj zbornice, kako posurovljajo manje izbirne mase, kako podivljajo javno pravnost, kako podkopavajo spoštovanje do najvzvišenejših činiteljev v državi ter uničujejo vero v avtoriteto?!«

Prav ima praški list: tako okuževanje javne morale, ki se širi v vse dele države kakor nalezljiva bolezen, je usodnejše, nego vsa materialna škoda. In to je ravno: tudi če se izpolni želja grofa Thuna, tudi če se izvoli jezikovni odsek, kaj bode pridobljeno s tem? Nič, čisto nič. Do sporazumljenja ne more priti radi končnih ciljev, za katerimi streme oni, ki so uveli obstrukcijo in ki vihte danes svoj bič nad vsemi namškimi skupinami in ki oddajajo dandanes tudi — mandate! A to dejstvo, da ljudje à la Schönerer in Wolf danes razpolagajo z mandati, kakor kakov bogatin se svojimi njivami, je zopet znak, da živimo v hudi krizi, da bolezen sega globoko v nemške mase, v koreniko.

Ne, gospod grof Thun, ta parlament je zdrel ze smrtno koso: ni vreden življenja, ker ni sposoben za dobro delo, in zaslužil je smrt, ker je svojimi izgledi v splošno javno pohujšanje. Proč s takim parlamentom! Kakor resnični prijatelji svobode in parlamentarizma moramo zahtevati, da se odpravi to močvirje in na izsušenih in očiščenih tleh naj nam vzkljije novo parlamentarno življenje, v katerem bode vladalo res parlamentarno načelo in v katerem zavladalo načelo, da dobrot ustavnih ustanov morajo biti deležni vsi: močnejši in šibki.

Le tako je možna srečna rešitev iz te krize. Kajti to bodi povedano: da — ako bi že morali izbirati med dvema zlema — bi si pa že raje izvolili absolutizem osebe, nego pa absolutizem nemških strank, ki so vsikdar — dokler so imele moč v rokah — škorpioni teple vse nenemške narode, z čemer se je še ponašal svojedobno jeden nemških voditeljev.

O naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanju slov. učit. društva za koperski okraj.

Če se je dični naš pesnik spominjal katerega stanú, ko je za zapel verz, sedaj že tako onarodel, da »Dolžan ni sumo kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan«, potem je moral gotovo misliti na učiteljski. Lahko trdim, da s toliko požrtvovalnostjo, s toliko nesebičnostjo ni deloval in ne deluje v nas nobeden stan za probujo milega nam naroda, izvzemši morda jedino našo č. duhovščino, katere socialni položaj pa je bil vsikdar boljši, nego-li oni našega stanú. Preglej vsa društva: v čitalnicah, v pevskih in bralnih društvih, v gospodarskih društvih, sploh povsod, kjer gre za to, da se lajša in slajša človeško trpljenje, ne plaši se naš stan znoja, ne straši se boja. Smelo trdim torej, da bi našemu stanu storil veliko krivico, kedor ne bi pripoznal, da je o preporodu našega naroda bilo učiteljstvo važen činitelj, kateri stoji še vedno in povsod v prvih vrstah, kjer je treba delovati za narodno korist.

Iz tega bi morali toraj sklepati, da morodajni krogi pripoznavajo učiteljskemu stanu njegov trud ter da učiteljski stan uživa med narodom oni ugled, ki bi mu pristojal po njegovih zaslugah, ter da je rešen vsaj boja za obstanek.

Ali, žalibog! temu ni tako. Učiteljstvo niti ne uživa onega ugleda, kateri mu pristoji kakor takemu, da ne govorimo pa o gmotnem stanju njegovem. Gotovi krogi, in ti so iz naših vrst, pripoznavajo sieer naš neumorni trud, ali oni nam ne morejo pomagati. Le z besedo nas navdušujejo in spodbujajo, da se vremena zjasne tudi nam. Z dejanji pa nam ne morejo odpomoči, ker njihov glas je le glas vpijočega v puščavi.

Naš slavni deželni odbor nima niti toliko spoštovanja do nas učiteljev, da bi nam hotel vsaj formalno rešiti našo prošnjo, vrnivši nam isto bodisi katerokoli opombo. V tem obziru bi nam morala iti pač visoka vlada na roko, ona ista vlada, katera tako velikodušno skrbi za vsacega zločincea, za katerega že itak troši po 380 glđ. na leto in za katerega že nekaj let sem skrbi neko društvo, in ga podpira po prestani kazni. Če se slavna vlada že toliko ozira na zločince smeli bi upati, da bode umela ceniti tudi naše skromne težnje. Ob priliki lanskega zasedanja našega deželnega zbora, ko je učiteljstvo naše dežele prejelo toliko lepih poklonov po Onorevole Costantini-ju, sodil bi jaz, da bi bil moral tudi g. vladni zastopnik poseči v razpravo ter spoznati našo prošnjo opravičeno. Tega ni storil in zato mislim, da kakor sodijo o nas italijanski zastopniki, tako sodi o nas tudi visoka vlada.

In sedaj, gospoda, dospeli smo se zboljšanjem naših gmotnih razmer menda tako daleč, da naprej ne vemo, nazaj ne smemo.

Ponoviti prošnje na slavni deželni odbor niti ne moremo, ker nam formalno ni rešena še prva. Sklep naše dične »Zaveze«, da se ljudska šola podržavi, storjen na obnem zborovanji v Opatiji v letu 1896., je ostal le sklep, ker so se proti istemu izrekla učiteljska društva drugih avstrijskih dežel.

Kaj nam ostane? tega res ne vem.

Sestavimo spomenico našim g. državnim poslanecem! Ali ne vep, da-li nam bi oni mogli kaj pomagati. Vendar hočem pozneje staviti resolucijo v tem smislu. A na Vas bode potem, č. gospodje tovariši, da isto pretresete ter da jo ali sprejmete, ali odklonite. Morda bi bilo umestno, da izročimo slično spomenico tudi našim gg. deželnim poslanecem in to toliko našim, kolikor onim italijanske narodnosti, za katero spomenico naj bi se skušalo kolikor toliko doseči sporazumljenje tudi z našimi italijanskimi kolegi.

Torej gospoda, boj za obstanek, kateri vnema dandanašnji vso človeško družbo, zedinil je tudi nas v društvo, kateremu namen je tudi ta: doseči, da bi nehal oni sistem plačevanja, katerega spominja tudi slovenska narodna pesem: »Za skuzi Buh, za božji lon, za božji lon, nebeški tron.«

Le učitelj, katerega ne more skrbi za preživljanje sebe in svojcev, more se vglobiti v svetost svojega poklica ter vršiti veseljem in navdušenjem svoje težke dolžnosti, ki mu ne nalagajo nič manje, nego to, da vzgaja iz nevednih otrok mislečih značajev in za vse dobro vnetih državljanov.

Naša organizacija ima torej namen da povspešuje regulacijo plač ter da pomaga učitelju tudi gmotno v teh težkih dneh.

Kolikor naši tovariši na Štajerskem, tako tudi oni na Kranjskem rečejo lahko, da so po svoji organizaciji vendar dosegli nekaj, dasi se jim ni ustreglo popolnoma. Mi pa, žalibog, tega ne moremo reči. (Pride še).

DOPISI.

Iz Marezige. (Izv. dopis.) Ukljub slabemu vremenu se je vršila tukaj na binkoštni ponedeljek veselica. Razume se, da ni bilo vse tako, kakor bi bilo, ako bi bilo solnce sijalo prijazno. O izidu in vseh veselice naj sodijo udeleženci. Naša dolžnost je, da se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so pripomogli do veselice.

Na prvem mestu nas veže dolžnost, da izrečemo zahvalo našim bratom okoličanom Svetoivančanom. Vaš prihod, dragi bratje, nas je razveselil neizmerno. Pokazali ste javno, da okoličan in Istransta brata. Vaš prihod v Marezige, dragi nam bratje,

ostane neizbrisljiv v našem spominu. Sprejeli smo Vas po svoji moči in kolikor nam je bilo možno ob slabem vremenu. Veselili smo se Vašega prihoda in težkim srecem smo se poslovili od Vas. Še jedenkrat: bratski hvala Vam! Na svidenje pri Sv. Ivanu! Bog Vas živi!

Prve narodne veselice našega pevskega in bralnega društva ni pozabil tudi drž. in dež. poslanec prof. Vekoslav Spinčič. Poslal nam je pismo, katero je sprejelo naše društvo velikim navdušenjem. Pismo se je prečitalo vsem zbranim. Neopisno radostjo so sledili za tem živio-klicem neustrašljivemu junaku in boritelju na bojnem polju narodnem.

Pismo se glasi doslovno:

Slavno pevsko in bralno društvo

Marezige.

Prejel sem diplomu častnega člana tega slavnega društva od 17. aprila t. l. Zahvaljujem se pristrčno na tem odlikovanju.

Ono me spominja na one čase, ko sem deloval kakor šolski nadzornik. Veseli me, ako sem toliko doprinesel k otvoritvi ljudske šole v Marezigah, a s tem nisem storil nič drugega, nego svojo dolžnost, katera pa bi ne bila imela zaželjenega vspeha, ako bi ne bil našel odziva pri častitih občinarjih. Pod milim nebom smo se bili sešli, in — jedini v namenu — dogovorili se o načinu, kako da se uresniči ta namen. Jedinostvom, slogom, zamoremo doseči mnogo; malo po malo vse, kar je pošteno in dobro za naš potlačeni in zanemarjeni narod v večem in manjem obsegu. Nepozabljajoči nikdar na celokupnost slovenskega in hrvatskega naroda delujmo vsaki v svojem krogu in delokrogu in z Božjim blagoslovom pridemo gotovo do onega, po čemer težimo. K temu pripomore tudi to slavno pevsko in bralno društvo, kateremu želim iz vsega srea najbujnejši razcvit.

Živelci odborniki in vsi člani društva! Srčen pozdrav vsem prisotnim na prvi veselici!

Udani

Vekoslav Spinčič.

Opatija, 28. maja 1898.

Tudi gospod Dom. Lušín, trgovec v Kopru, je pokazal svojo simpatijo do našega društva s tem, da nam je poslal sledeče vrstice:

Ker mi je nemogoče udeležiti se veselice pevskega in bral. društva, želim, da Bog blagoslovi mlado društvo v spodbujmo našemu milemu narodu.

Prosim tudi, da me zabeležite kakor uda v Vašem društvu. Vedno udani

Lušín.

Pristrčno zahvalo smo dolžni vrlima sokolicama Francici in Malki Slavec iz Ospa, kateri sti navdušeno nastopili pot do vzpodbujmo milega našega naroda. Pokazali sti, koliko premore ljubezen do naroda! Nastopili sti navdušeno na naši veselici in se niste plašili tri ure hoda od Ospa do Marezig. Hvala, presrečna hvala! Prosimo Vaju še nadaljnje podpore.

Nadalje zahvalujemo iskreno pevce iz sv. Antona in Šmarij. Iskreno priznanje moramo izreči našim društvenikom, ki so se trudili vsaki po svoji moči za srečen vspeh naše prve veselice. Sosebno častno moramo omenjati četvorico bratov Sabadin, ki vsi pojo v našem društvu, a vsak svoj glas. Slednjic izrazamo zahvalo vsem udeležencem veselice in jim kličemo pristrčen »Ne svidenje« dne 17. julija na naši drugi veselici!

Politični pregled.

Posledice obstrukcije. Iz Jablonca (na Češkem) brzojavljajo: V tukajšnji okolici je ustavilo delo več sto delavcev. Ta štrajk je resnična posledica obupa med delavci, ki morajo trpeti glad tudi tedaj, kadar delajo. Tako slaba plačila imajo ti siromaki. Med delavci se širi misel, da bi se obrnili naravnost do cesarja, ako ne dobe od strani parlamenta onega varstva, kakoršnega smejo zahtevati.

Ta vest nam govori cele folijante. Jablonca z okolico je po veliki večini nemški in je jeden tistih kotov, iz katerih švigajo obstrukcijske strele v avstrijski parlament, in provzročajo, da je isti nesposoben za vsako akcijo v pomoč bednemu ljudstvu. In mej te obstrukcijske strele se meša sedaj obupen klic stradajočih v istem Jabloncu, klic, pozivljajoči parlament, naj vrši svojo dolžnost do

ljudstva, ako ne, bodo stradajoči prisiljeni, obrniti svoj pogled preko parlamenta pred najvišji prestol. Kdo ne, ve kaj znači to, ako ljudstvo vidi zadnji rešitev svojo v osebi vladarja?!

Češki poslanec dr. Kramar o sedanji krizi. V zadnji številki smo rekli mi, da je borba obstrukcije proti obnovljenju pogodbe z Ogersko le kulisa, za katero se skriva veliko nemška ideja, ki je že po svojem bitstvu in naravi sovražna avstrijski državi. Istotako je menil Kramar v svojem velikem govoru v zadnji seji zbornice poslancev o jezikovnih naredbah grofa Badenija, da so le-te Nemeem le pretveza. Grof Badeni je mrtev mož in njegovih naredb ni več — boj se pa nadaljuje. Grof Badeni je pal ravno zato, ker se je krčevito držal ideje češko-poljsko-nemškega nadvladja v Avstriji. Od te ideje ni hotel odstopiti niti tedaj, ko je že videl, da je neizvedljiva. Držal se je te ideje in je — pal. Zato pa je krivično očitjanje, da je grof Badeni hotel pritiskati Nemce na steno.

Da so bile jezikovne naredbe le pretveza, pričča dejstvo, da se Nemei ne zadovoljujejo sedaj z zahtevo po odpravi teh naredb, ampak zahtevajo nemški državni jezik. **V to pa ne privole nikdar druge narodnosti v Avstriji!** Sedanja kriza v Avstriji torej ni kriza jezikovnih naredb, ampak je zlo, sezajoče do podlage in korenike države. Tu ne pomagajo paliativna sredstva. Parlament je mrtev in ubili so ga Nemei, ker so ubili načelo parlamentarizma. V parlamentu naj bi ne odločala večina, ampak manjšina, ako ne sredstvi razuma, pa s silo. Na ta način je možno vsaki manjšini, da potegne moč na-se. Ta diagnoza je obupna, ali mi ne smemo obupati. Država se mora povrniti k svojim zgodovinskim tradicijam in k svoji zgodovinski nalogi — **da bodo ista zatočišče vsem narodom!** Ukupnosti mora država iskati le tam, kjer je ista blagodejna: v velikih gospodarskih vprašanjih.

Govornik veruje v bodočnost te države in je uverjen, da nam pride državnik, ki prinese zakonito varstvo 14 milijonom Slovanov v Avstriji, kateri ne goje nikakega sovražstva do nemškega naroda, ki nočejo nikakega nasilstva, ki ne zahtevajo drugega, nego — pravičnost.

Poljski klub o položaju. Poljsko »kolo« je izdalo nastopno izjavo: »Poljski klub izraža svoje obžalovanje, da vedenje opozicijskih strank na vprašanje, ki je je stavljal poljski klub po posl. Milevskem, ob obstoječem poslovniku onemogoča zbornici poslancev vsakršno koristno delo ter sili vlado, da vnovič upotrebi § 14 ustave, da izvenparlamentarno zadovolji nujnim državnim potrebam. Odkrito uverjen, da le zdrav razvoj ustavnega življenja odgovarja resničnim potrebam države in dežel, izraža poljski klub toplo zahtevo, da se v zagotovljenje rednega parlamentarnega delovanja skoro reši češko-nemški prepir po ukupnem spoznavljanju obeh pripravajočih se narodov, in je pripravljen poljski klub tudi nadalje podpirati vsa prizadevanja vlade in grofa Thuna v dosego tega cilja. *Poljski klub bode vztrajal neomajljivo na onih načelih, ki so v podlago obstanku desnice v zbornici in ki so izražena v adresnem načrtu od leta 1897.*«

Ta sklep, ki ga je storil poljski klub soglasno, znači torej, da so Poljaki odklonili misel nemško-poljskega gospodstva. Sedaj moramo vprašati zopet in zopet: od kje hočejo vzeti Nemei večino, s katero bi mogli vladati?! Tako vprašanje si bode moral staviti odslej sleherni ministerski predsednik v Avstriji.

Vojna med Španci in Amerikani. To je tako v vsaki vojni bolj ali manj: ko si prečital poročila, došla z bojišča bodisi z jedne ali druge strani, vzemi hitro v roko svojo lastno razsodnost, koliko sporočenega treba dejati na račun patrijotizma, koliko na račun renomaže, oziroma na račun prizadevanja, da bi se svetu prikrl kak neljubi dogodek, in slednjič, koliko naračun fantazije dotičnih poročevalcev. Ko si si približno izračunal vse to, potem seštej in ukupni rezultat odbij od onega, kar si čital — tako si se vsaj približal resnici!

Tako je v vsaki vojni. Vojujoči se radi povišujejo in pretirujejo svoje vspuhe, in istotako radi potajujejo svoje nevspehe. Temu se ni čuditi. Tudi ko bi ne zahtevali taki oziri na srečno završenje vojne, ne bi moglo biti drugače, ker tako zahtevata sree in narava... Tako je v vsaki vojni, ali

kakor se vrši poročevanje v tej nesrečni sedanji vojni, to že ni več naravna in umevna tendencija, ampak to je konfuzija, kaos, ki vzbuja že obči posmeh. Zato pa je javnost jela zgubljeni vsako zanimanje in se poročila z bojišča čitajo v Trstu veliko manjim interesom, nego pa najneslaneje stvari iz »Piccolove« skandalozne kronike. Čemu bi se vnel, ko moreš biti prepričan že v naprej, da ne izveš — ničesar!!

Klasičen izgled so nam poročila od zadnjih par dni. V sredo smo čitali, da so Amerikani v pristanišču Santiago popolnoma razdejali špansko ladjo »Reina Mercedes«, da je bilo obstreljevanje od strani Amerikanov tako izdatno, da so španske baterije morale (po kratkem odporu) utihniti popolnoma; vse španske baterije da so porušene popolnoma; da so španski vojaki jako slabo streljali na izkrajajoče se Amerikane in da so se prvi morali umakniti itd. itd. Amerikani so torej dosegli najslabši uspeh na vsej črti. Najlepša pa je ta, da v vseh teh bojih ni bil ranjen niti eden sam Amerikan. Tako je bilo v sredo zvečer; večer pa so se glasila španska poročila o istih vojnih operacijah: Španci so vnovič odbili napad Amerikanov. Poškodovanja, ki so jih trpele španske baterije, so bile neznatne in so že popravljene. V vsem boju niso španski topovi niti za hip prenehali streljati. Vse baterije so zopet v stanu, da morejo zapričeti streljati prav tako, kakor pred bitko itd. itd. Iz kratka: španska in ameriška poročila so si diametralno nasprotna. Amerikani govore, da so dosegli sijajen uspeh. Španci pa govore o popolnem nevspehu Amerikanov! Kje je resnica? Ali boljše: kdo laže bolj?

Zato treba vsprejeti isto previdnostjo, kakor jo zahtevajo ti izgledi, tudi današnje vesti o odhodu 27.000 ameriških mož iz Tampa v Santiago, ter vest iz New-Yorka o vsem tem, »kar se govori« o neki drugi veliki bitki. Ta vest kar mrgoli tistih »baje«, »se govori«, »čuje se« itd.

Pa še nekaj: mnogokrat je zmešnjava v poročilih tako temeljita in podatki tako različni, da človek lahko misli o dveh velikih bitkah na različnih krajih, kjer je bila jedna sama praska.

Zato pa velja tudi za sedanja poročila o velikih vseh Amerikancih, kakor za vse sedanje: možno je, da so resnična, ali vsaj približno resnična; istotako pa je tudi možno, da so popolnoma zlagana.

Glede položaja na Filipinih pa priznavajo španski viri sami, da stoje stvari jako resno. Tega pa ni staviti na račun Amerikanov, ampak ustašev! In kolikor so Amerikani v zvezi s tem, da so se na Filipinih stvari zasukale neugodno za Špance, ni jim to v čast, Amerikanom namreč. Poslednji so si že s tem omadeževali vojno čast, da so plenili španske ladje, predno je bila napovedana vojna, da so bombardovali mesta, ne da bi bili poprej obvestili o tem, kakor zahteva mednarodno pravo; da so na svoje ladje razobešali špansko zastavo itd. itd. Takim nepoštenim sredstvom stoji vredno na strani tudi dejstvo, da na Filipinih podpirajo na pol divja plemena, nevarna ne le španskemu gospodstvu, ampak vsem civiliziranim, tam bivajočim tujeem. Opozarjamo na današnja poročila o položaju pri Manili.

Pravična je sodba, ki so jo izrekle ruske »Novosti« o tej vojni: da je nezmisljena in zločinska, ker uničuje narodna bogastva, ruši evetoča mesta ter duši trgovino in industrijo. Rečeni list se čudi po vsej pravici, kako da še nikdo ni mislil na moralno stran boja ustašev na Kubi proti lastni vladi. Dočim skrbe evropske države, da so njih podaniki, izselivši se v Ameriko in na druge obali velikega oceana, tam varni istotako kakor v lastni domovini, ter da ostajajo združeni s poslednjo, pa se puntajo španski podaniki na Kubi in na Filipinih, zavedeni po neodvisnosti sosednjih držav, proti vladi in domovini, katero poslednjo izdajajo tujeem.

Domače vesti.

Včerajšnja procesija se je vršila sijajno. V to je pripomoglo tudi lepo vreme. Svečanosti bile so kakor navadno. Ogromna večina udeležencev so bili, kakor vselej, tudi letos okoličani. To pa smo zapazili, da okoličani letos niso bili tako organizirani kakor druga leta. Prepuščamo našim čitateljem, da si po svoje raztolmačijo ta pojav. Proce-

sije so se udeležili namestnik grof Goëss, župan tržaški ter predstojniki državnih uradov. Svirale so tri godbe: vojaška, veteranska in tudi mestna.

Občinstva je bilo na tisoče in tisoče; le žal, da je bilo med istimi le veliko preveč takih, ki so le zijala prodajati.

Narodno slavlje v Sežani. Pevsko društvo »Ljubljana« napravi dne 26. junija 1898. izlet v Sežano. Izleta se udeleži pevski zbor polnoštevilno z zastavo. Namen izletu je, da »Ljubljana« priredi istega dne v Sežani narodno slavnost, katere čisti dobiček je določen v korist zgradbi »Narodnega doma« v Trstu. S tem hoče »Ljubljana« vrniti rojakom svojim ob Adriji ono bratsko ljubav, katero so jej izkazali lani, ko so prihiteli s posebnim vlakom v Ljubljano na blagoslovljenje zastave pevskega društva »Ljubljana«. Ker je torej namen slavnosti rodoljuben in uzvišen in ker je stvar, za katero se gre, sveta, zato je pričakovati, da prihiti ta dan mnogo naroda v Sežano in da vsaki rodoljub po svoji moči položi mal dar na žrtvenik drage nam domovine slovenske. Odbor pevskega društva »Ljubljana« prosi tem potom vsa bratska društva v Trstu in njega okolici, da dne 26. t. m. pohite v prijazno Sežano, na bratski sestanek in na bratsko delo.

Svoji k svojim! — To je naše narodno geslo. Tega gesla naj bi se držali vsi narodnjaki po mestih in na deželi. Toda je slučajev, ko se to geslo ne da izvajati. Kako naj slovenski trgovec kupuje kako stvar od svojega sorojaka, ako isti nima te stvari?! Vzemimo naprimer testenino (pasta!) Kolikor je meni znano, Slovenci nimamo (vsaj na Primorskem ne) niti ene tovarne za izdelovanje testenine.

To moramo torej kupovati od Lahov. Ali tudi ob naročanju pri Lahih ne smemo pozabljati na svojo narodnost. Lep izgled nam dajejo Dalmatinci. Podpisani ima priliko prevajati trgovska naročilna pisma iz Dalmacije na laški oziroma hrvatski jezik. In o tej priliki vidim, da so naši bratje Dalmatinci res močje. Oni dopisujejo tudi laškimi tvrdkam le v hrvatskem jeziku, kar je zelo sitno tukajšnjim tovarnarjem. Poslednji morajo plačevati po 50 novč. za vsaki prevod! Se-ve-da: na zadnje mora plačati le naš trgovec ozir. konsument, ker tovarnar že gleda da zaračuna kako izdanih 50 novčičev.

Taka premišljevanja me silijo do vprašanja: Bi-li ne bilo mogoče, da bi kak Slovenec ustanovil v Trstu tovarno za testenino?? Ako si ne upa tega posamičnik, bi se-li ne moglo doseči isti namen po asociaciji, združenju? Zares potrebno bi bilo, da bi se osamosvojili tudi v tej stroki. Konsum testine je velik in tisočakov bi lahko ohranili na leto narodnemu kapitalu našemu. Nekdo.

O koncertni veselici pri sv. Mariji Magdaleni nam pišejo: Pevsko društvo »Slava« je priredilo minolo nedeljo svojo veselico.

Na lepo odličnem prostoru je bil novi krasni oder (delo člana cerkvenika).

Javljeni koncertni razpored je pričel točno; občinstva je prišlo mnogo od blizu in od daleč. Domača godba je zaigrala vedno divni »Napeje«.

Ko se je dvignila krasna zaveza, predstavljajoča brezmejno morje, je nastopil mešani zbor »Slave« ter je zapel »Studenčku«. Lepo je bilo videti naša narodna dekleta, a njih ubrani glasovi so nam doneli najprijetneje.

V tretji točki je nastopil tamburaški zbor »Slave«. Priznati moramo, da je ta izvajal precizno vse točke vspeveda. Zatem je zapel moški zbor

ZALOGA POHIŠTVA

trvdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, zimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

mogočno skladbo »Spjletu«. Slavaši so dokazali zopet, da napredujejo stalno pod spretnim vodstvom svojega pevovodje. — Vse točke so se morale ponoviti. Mnogo smeha in užitka nam je dala veseloigra.

Gosp. Čapek (Jožef Pregare) je po dolgi odsotnosti zopet prišel domov k svoji ženki, a ker je hotel, kakor nekdanj Ožizej, poizvedeti, je-li mu je boljše polovica ostala zvesta, prišel je pod drugim imenom in v drugi obleki. — Prišel ni sam, spremljal ga je kaj prebrisan sluga Gašpar (Ant. Nardin). Da, ubogi Čapek, imel je kaj opraviti s tem hudomušnim slugo; — sam smeh, ironija in šala se je slikala na njegovem obrazu.

Našemu občinstvu, ki se navadno resno drži, ugajajo posebno šaljivi prizori, zato je pa veselo sledilo Gašparju, ko je stopal za svojim gospodom in rezal smešne obraze kar na »kile«. Klara (gč. Ant. Vekjet) je prijetna prikazen na odru, — tako tudi Gašperjeva Marta, ki je prav dobro rešila nekatere prizore.

Kaj naj bi rekli o g. Vekosl. Kuretu (Dobski)? Gladko mu je tekla beseda; samo želimo, da bi na predstavah rabil svoj prijetni naravni glas, katerega spreminja ložje.

Tudi ostali igralci so dobro vršili svoje naloge. — Društvo »Slava« si sčasoma lahko izuri dobrih igralcev.

Po veselici je zarajala mladina v večernem hladu na lepem prostoru. — Pod košatim latnikom okolo orjaške mize pa so sedeli peveci in pevke društva »Kolo«, okolo druge pa zopet pevski zbor iz Plavij. — Pesem je sledila pesmi.

Ogledali smo si dvorano v Miklavčevi hiši, namenjeno za vaje. Ista je slikana »a fresco« v v ruskem slogu. — Enake sobe nismo videli nikjer še v naši okolici. In kedo jo je obrisal in pobarval? Domačin-slikar g. Cerkvjenik. On je naslikal društveni oder, in to krasno sobo. Mladenič ima talent in dober okus; vrhu vsega je navdušen narodnjak. Potem, ko smo pozdravili krasno zastavo »Slave«, poslovali smo se od vrlih Magdalenških narodnjakov ter se počasi vračali proti Trstu, — veseleči se, da imamo v naši vzhodni okolici dve trdni narodni trdnjavi: »Slavo« in »Veslesilo«. Živeli! Na zdar!

V Barkovlje! Vspored veselici, ki jo priredi prihodnje nedelje društvo »Adrija« v »Narodnem domu« v Barkovljah na korist siromašnim družinam zaprtih okoličanov, je nastopni: 1. D. Jenko: »Naprej«, izvaja godba. 2. F. S. Kos: »Kviško bratje v širnem krogu«, izvaja možki zbor. 3. N. Breda: »Zmiraj smehljaje«, mazurka, izvaja godba. 4. * * »Dve pesni v eni«, češki narodni, izvaja mešani zbor (priredil Hr. Ražem.) 5. F. Majeen: »Sladke sanje«, romanca, izvaja godba. 6. S. Gregorič: »Kmetški hiši«, deklamacija, izvaja g.čna Marica Čokova. 7. Strauss: »Valček«, izvaja godba. 8. Fr. Korun: »Slovanska pesem«, izvaja mešani zbor se samospovom baritona in spremljevanjem glasovirja. 9. N. Kmoh: »Lev silni«, sokolska koračnica, izvaja godba. 10. G. Eisenhuth: »Hrvati«, veliki možki zbor se samospovom baritona, spremljevanjem godbe in glasovirja. 11. F. Majeen: »Pozdrav iz Nabrežine«, vence narodni pesmi, izvaja godba. 12. J. Moiaux: »Gluh mora biti«, burka s petjem v enem dejanju, poslovenil: J. Noll, izvajali bodo dobroznani društveni diletantje, petje dostavil in vglasbil Hr. Ražem. 13. F. Majeen: »Za naše Slovence«, polka frae., izvaja godba. 14. Slobodna zabava, na kateri bode svirala godba do polnoči.

Rojanski ženski podružnični družbe sv. Cirila in Metoda je daroval gospod trgovec Ivan Zadnik 5 gld. mesto »konfeto« povodom svoje poroke. Izrekujé svojo zahvalo temu rodoljubnemu trgovcu želi gori rečena podružnica, da bi ga slovensko občinstvo podpiralo prav pridno.

Iz Kubeda v Istri nam pišejo: Ravnokar smo dobili potrjena pravila našega novoustanovljenega pevskega in bralnega društva »Skala«.

To je značaj! Iz sv. Križa nam pišejo: Naše pevsko društvo »Skala« vsodbujalo je neko nedeljo slov. občinstvo s svojimi lepimi narodnimi pesmi. Prepevalo je v gostilni gospoda Ivana Ipaveca v sv. Križu. Kar se je oglašil med občinstvom nekdo, ki je zakričal pevskega društvu: »K k , pojte in ne pet!« — Ta junak bi namreč videl rad, da bi se pevsko društvo »Skala« razrušilo!! To pa ne bode, marveč še ve-

čalo se bode isto! Dokler je bil ta junak v službi pri Slovenceu, je podpiral »Skalo«, sedaj pa, ko je v službi pri Italijanih, sedaj je tudi on Italijan, sedaj mu prihaja pa kar slabo, ako mora poslušati slovenske pesmi. Da ne bi pa kdo mislil, Bog si ga vedi kdo da je ta gospod, sem prisiljen povedati, da je pravo revše, tako nizko, da njega jezati ne more doseči društva »Skala«. Pritlikavec le zaletaj se v — skalo, boš že videl, kako bode tebe glava bolela! Skala je trša, nego pa puhle glave.

Odbor pevskega društva »Skala«.

Brzjavni promet z Venezuelo in Braziljo. C. k. poštno in brzjavno ravnateljstvo nam javlja: Prepoved, izdana od Zjedinenih držav severnoameriških zaradi pošiljanja brzjavk v tajnem jeziku v Venezuelo in v Braziljo se je preklicala, izvzemši brzjavke vladnih organov španskih med soboj.

Rojstva in smrti v Trstu. Od 24. maja do 4. junija je bilo rojenih v Trstu 60 možkih in 56 ženskih, skupaj 116; umrlo pa 34 možkih in 45 ženskih, skupaj 79.

Zblaznela je večeraj 23-letna služkinja Marija Lešnik iz Maribora, službujoča na Greti. Spovedena je bila v bolnišnico.

Poskus samomora. Sinoči ob 11. uri se je hotel obesiti blizu Šilosovih magaeinov 36letni Karl Zuccoli, bivajoči na Acquadottu št. 10. Neki gospod, ki je sicer sumil nekaj, a v temi ni opazil dobro kaj se vrši, je opozoril redarja Kanteta. Poslednji je prihitel na mesto. Prerezal je hitro vrveco na kateri je visel Zuccoli. Pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je tudi došel takoj. Zuccoli je sedaj izven vsake nevarnosti. Ta smrtni kandidat je povedal, da se je hotel usmrtiti radi pomanjkanja sredstev in ker mu niso hoteli pomagati njegovi sorodniki, čeravno so precej premožni.

Samomor. Sinoči ob 7 uri se je zastupila 22-letna šivilja Ana Martingana bivajoča v ulici Rivo št. 3. Malo prej je bila še dobre volje. Pred užtkom strupa je pisala neko pismo, katero je po neki deklici odposlala na pošto. Komu da je bilo odposlano to pismo ni znano. Čez pol ure potem, ko je prišel zdravnik z dravniske postaje, je zdihnila svojo dušo. Ni dvomiti, da je bila kaka ljubezen, ki je pokojnico prisilila do takega nesrečnega čina.

Loterijske številke izžrebane dne 8. t. m.: Praga: 18, 14, 66, 8, 7. Lvov: 83, 8, 17, 71, 25. Inomost: 49, 88, 9, 32, 2.

Koledar:

Danes v pefek 10. junija: Marjeta, kralj.; Asterij, šk. Jutri v soboto 11. junija: Barnaba, sp.; Marcija, muč. **Solčni:** Izhod ob 3. uri 40 min. Izhod ob 11. uri 54 min. Zahod „ 8. „ 19 „ Zahod „ 10. „ 57 „ Ta je 24. teden. Danes je 160. dan tega leta, imamo torej še 205 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 10. Baron Banffy, ogerski finančni minister in členi ogerske kvotne deputacije so došli na Danaj. Jutri se bosti posvetovali obe deputaciji pod predsedstvom grofa Schönborna.

Dunaj 10. Posvetovanje liberalnega veleposelstva, ki se je imelo vršiti v Pragi prihodnje nedeljo, se je odložilo. Ni še gotovo, da se zbornica poslancev snide prihodnji terek.

Dunaj 10. Državni železniski svet je odobril soglasno v današnji seji predlog člena Burgstaller-Bidischini, tičooči se druge železniske zveze s Trstom.

Pariz 9. Predsednikom zbornice je bil izvoljen definitivno Pavel Deschanel, podpredsedniki pa Leygu, Larrein in Crantz.

Dunaj 10. Na današnji borzi se je raznesla vest, da je v Madridu počila revolucija(?)

Madrid 10. Večerašnji ministerski svet se je posvetoval izključno o vojaškem položaju na Filipinih. Vojni minister in ministerski predsednik sta povdarjala, da položaj v Manili ni tako obupen, kakor se ga riše; Manila ima dovolj živeža, da more počakati na prihod vojaštva v ojačenje. Ministru mornarnice so se dala dalekosežna pooblastila za odredbe glede Filipin. Ministerski predsednik je izjavil, da vlada nima še nikakega službenega poročila o kakem novem bombardovanju Santiaga de Cuba. Vse rezervno brodovje, sestojee iz 15 ladij, zapusti te dni Kadiks.

Rim 9. Italijanski vladi je došla okrožnica španske, vlade v kateri le-ta energično protestuje proti načinu postopanja Zjedinenih držav v sedanji vojni, kateri način nasprotuje mednarodnemu pravu in je v očitnem nasprotju s mednarodno pogodbo od leta 1855. Tukajšnja vlada je vzela na znanje to noto, ki se je doposlala v Berlin, na Dunaj, v London in v Petrograd.

Washington 10. V Santiago de Cuba je pričakovati baje lakote, ker so vsa živila zaplenjena za špansko vojsko in mornarnico. Tu sem ni došla nikaka avtentična vest o odhodu ameriške vojske iz Tampa. (Saj se nam je zdelo. Op. ured.)

London 10. V Washingtonu se širi govoric, da so Amerikani pri Daizuri stopili na kopno in da so premagali Špance. Amerikani so baje zasedli višine na Santiago de Cuba.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 9. junija. (Izvirni brzjav.) Pšenica za julij 93³/₄, (včera) —, za september 80, (včera) —, za december 78³/₄, (včera) —, kuzuza za juli 36³/₄, (včera) —, za september 37³/₄, (včera) —, mast 637, (včera) —.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za juni 11:55-11:60. Pšenica za september 9:58 do 9:60. Oves za spomlad —, Rž za september 7:20 do 7:22. Kuzuza za juni 1898. 5:28 do 5:30.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slaba — Prodaja 6000 met. stotov. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za juli 30:75 za september 31:25 za december 31:50, za marec 32:50.

Havre. Kava Santos good, average za juni 36:50 za oktober 37:25 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 7. junija 1898.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101:95	101:85
„ v srebru	101:85	101:85
Avstrijska renta v zlatu	121:75	121:80
„ v kronah	101:55	101:45
Kreditne akcije	360—	358:75
London 10 Lsr	120:10	120—
Napoleoni	9:53	9:53
20 mark	11:77	11:76
100 ital. lir	44:40	44:40

25 hektolitrov

dobrega, belega istrskega vina
proda po primerni ceni

Ivan Čeh v Roču v Istri.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtiljeju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

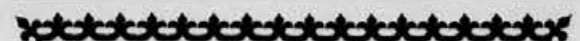
ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in gld. 1:20 Zbirka trštanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

